

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep.
0032 Oslo

Høring - Utkast til endring av For 2006-02-09 nr 129 Forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger

Behovet for nasjonale komiteer er langt mindre nå enn for ca tjue år siden da ordningen med personlige opprykk kom. Samtidig er kostnadene ved komiteene betydelige, i form av faglige og administrative ressurser som ellers kunne brukes til andre faglige formål.

Da opprykksordningen kom, var det i hovedsak universitetene og de vitenskapelige høyskolene som hadde professorater og erfaring med å bedømme søkere til disse. Ordningen med nasjonale komiteer medvirket til å normere nivået mellom institusjonene. I mellomtiden har hjemmelssystemet løst opp, og det er ikke sentral kontroll med omfang av og nivå på vitenskapelige stillinger. Institusjonene har frihet til å opprette professorater og forestå tilsetting i disse, i samsvar med kravene i Lov om universiteter og høyskoler (univl) og i Forskrift om ansettelse og opprykk i undervisnings- og forskerstillinger.

De nasjonale komiteene skal også sikre ens nivå innen disiplinene nasjonalt og i samsvar med internasjonale krav. Dette forutsetter at fag- og disiplinindelning er gjennomgående. Det kan søkes opprykk "innenfor det fag søkeren er ansatt. Med fag menes her de fag eller emner som kan inngå i de grader institusjonene kan tildele" (forskriftens § 2-1 (2)). Fagspredningen nasjonalt er nå slik at de færreste søkere faller entydig inn i standard disiplinindelning. I denne fragmenteringen er det vanskelig å si at de nasjonale bedømmelsene bidrar til å opprettholde et entydig nasjonalt nivå for professorkompetanse, enn si fastslå hva som er "etablerte internasjonale eller nasjonale standarder", og søkere erfarer at bedømmelseskomiteene ikke dekker deres fag eller spesialisering. Om institusjonene lyser ut professorat på samme område som de har tilsatt førsteamanuensis, må de etter lov og forskrift følge samme normer for vurdering av nivå, og de kan dermed også ta ansvar for opprykksøknader fra egne ansatte.

Kvalitet og nivå ved personlig opprykk

Endringsforslaget omhandler framgangsmåte ved søknad om personlig opprykk. Kriteriene for tilsetting som professor er uendret og ufravikelige, hva enten tilsetting som professor skjer etter utlysning eller ved personlig opprykk. Kvalifikasjonskravet for professor (forskriftens § 1-2) og grunnlaget for bedømmelse ved personlig opprykk ("dokumentert vitenskapelig eller kunstnerisk kompetanse", § 2-1 (5)) er uendret i høringsforslaget.

Postadresse

7491 Trondheim

Org.nr. 974 767 880

E-post:
postmottak@adm.ntnu.no
<http://www.ntnu.no>

Besøksadresse

Høgskoleringen 1

Telefon

+47 73 59 50 00

Telefaks

+47 73 59 80 99

Saksbehandler

Petter Wiig

Tlf: +47 73 59 80 06

All korrespondanse som inngår i saksbehandling skal adresseres til saksbehandlerenheten ved NTNU og ikke direkte til enkeltpersoner. Ved henvendelse vennligst oppgi referanse.

Fullmakten institusjonene etter forslaget får til å avgjøre opprykkssøknader lokalt, gir ikke rom for flere avvik enn ved bedømmelse av søkere til utlyst stilling som professor. Kravene til sammensetning av komité og formkravene til komiteens innstilling er uendret, likeså betingelsene for personlig opprykk ved kompetanse tilkjent ved søknad på annen stilling. Hjemmelen for forskriften ligger i univl § 6-3 (6). Professortittelen og kriteriene for å få denne er fortsatt beskyttet i univl § 6-7 (1) og ”kan bare benyttes om stillinger på høyeste vitenskapelige eller kunstneriske nivå ved universiteter og høyskoler som har akkreditering som institusjon eller for enkeltstudier etter denne lov”.

Som med andre fullmakter, må det være en del av den alminnelige forvaltningsmessige revisjon og rapportering at institusjonenes virksomhet følges opp på dette området.

Dersom endringene i forskriften blir gjort gjeldende, vil NTNU for øvrig vurdere nærmere hvilke(t) organ ved NTNU som nedsetter sakkyndig komité for å foreta bedømmelse..

Med hilsen

Arne Kr. Hestnes

Petter Wiig
seniorrådgiver